

- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze byłaby odmienna, jeśli obiektywne warunki wydania decyzji o zakończeniu delegowania przewidziano w ustawie i podlegają one kontroli sądowej, lecz nie przewidziano takich warunków podlegających kontroli sądowej przy wydaniu decyzji dotyczących wyboru sędziego, który zostanie delegowany?
- 3) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, że w podobnych warunkach delegowanie sędziów jest dopuszczalne, jeśli przestrzega się obiektywnych reguł, czy przy ocenie kwestii, w jakim zakresie krajowy reżim prawny narusza wymóg istnienia wystarczających niezbędnych środków skutecznej ochrony prawnej, o którym mowa w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, należy wziąć pod uwagę nie tylko określone w ustawie kryteria, lecz również sposób ich stosowania przez właściwe krajowe organy administracji i organy sądowe?
- 4) Czy decyzję Komisji 2006/929/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Bułgarii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną należy interpretować w ten sposób, że zmienia ona odpowiedź na poprzedzające trzy pytania, jeśli ustalono istnienie krajowej praktyki w zakresie delegowania, która była uregulowana w sposób podobny do aktualnie obowiązujących uregulowań, i było to powodem przedstawienia uwag w ramach mechanizmu współpracy oraz przeprowadzenia weryfikacji określonej w przytoczonej decyzji?
- 5) Jeśli zostanie ustalone, że przewidziane krajowe reguły dotyczące delegowania sędziów ewentualnie naruszają obowiązek zapewnienia środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony sądowej, zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, czy to ostatnie postanowienie traktatu należy interpretować w ten sposób, że wyłącza ono stosowanie wiążących wskazówek skierowanych do krajowego sądu przez sąd wyższej instancji, w którego składzie zasiadał delegowany sędzia, i na jakich warunkach? W szczególności, czy wadą dotknięte są wskazówki, które nie dotyczą istoty sporu sądowego, lecz zawierają wskazania dotyczące tego, jakie czynności procesowe należy podjąć?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 20 grudnia 2021 r. – postępowanie karne przeciwko ZhU i RD

(Sprawa C-805/21)

(2022/C 138/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

ZhU i RD

Pytania prejudycjalne

Czy wykładnia prawa krajowego, zgodnie z którą pojazd mechaniczny, który posłużył do przechowywania towarów akcyzowych (papierosów) bez banderoli w znacznych ilościach, nie jest narzędziem służącym do popełnienia przestępstwa, jest zgodna z art. 2 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i 2014/42/UE⁽¹⁾ z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej, ewentualnie z art. 1 tiret trzecie decyzji ramowej Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. 2014, L 127, s. 39).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 21 grudnia 2021 r. – postępowanie karne przeciwko TF

(Sprawa C-806/21)

(2022/C 138/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strona w postępowaniu głównym

TF